

POEZJA ZEN

Wybór, tłumaczenie, zilustrowanie i opracowanie
Sławomir Pawłowski

Góry otaczające klasztor Shaolin o świcie.

*Nieznana droga wiedzie do zimnej góry;
Bez śladu wozu lub końskich kopyt,
Nieoznaczona przez wygrywający w pobliżu strumień.
Na górskich szczytach z nieznanymi grzbietami
Krople rosy opadają ze źdźbeł traw,
Wiatr wzdycha między gałązkami sosen,
raz się wzmaga, a raz zanika.
Ciało wędrowca pyta własny cień o kierunek drogi.*

- Han Shan -

Shaoliński mnich o świcie.

*Nasz naturalny umysł jest, jak jesienny księżyc
odbijający się w jasnym, nefrytowym jeziorze.
Jest czy go nie ma?
Jak udzielić wyjaśnienia?*

- Han Shan-

*Shaoliński mnich Shi Su Yun
w trakcie medytacji.*

*W pobliżu samotnego, górskiego szczytu,
W nieskończonej przestrzeni
Siedzę pokornie sam.
Samotny księżyc świeci nade mną w zimną, wiosenną noc.
Tej nocy dostrzegam jedynie jasne niebo.
Nie otwierając ust śpiewam pieśń aż do końca,
Nie wiedząc, co to Zen.*

*Shaolińscy mnisi medytujący
nad górskim strumieniem.*

*Kiedy nocą spoglądam na staw,
widzę księżyc na wodzie i ciało Zen siedzące obok księżycy.
Nie ma tam nic rzeczywistego, lecz wszystko jest jasne i proste.
Nie jestem w stanie tego opisać.
Jeśli znalazłbyś pusty umysł,
wiedziałbyś, że Twój własny umysł musi być jasny i prosty
Jak ta pełnia księżycy odbita w blasku wody.*

- Chiao Jan -